

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

קיד.

עין משפט נר מצוה

עד א מיי פ"ח מהלכות
מלה הלכה א סמג
עשין מא' טושיע' א"ח ס'י
תעג סעיף א:
ע"ה ב מיי פ"ח מהל'
שבת הלכה א סמג
עשין כטו טושיע' א"ח ס'י
רע"א סעיף י:
ע"ו ד מיי פ"ח מהל' מנה
הלכה א סמג עשין מא'
טושיע' א"ח ס'י תעג
סעיף ד:
ע"ז ד מיי פ"ח מהל' מנה
הלכה א:
ע"ה ה מיי פ"ח מהל'
מנה הלכה א:

הגהות הב"ח

(א) נגמירא דלגמלא הוא
וסייק:

הגהות מהר"ב

הנשבורג

[א] תוב' ד"ה אע"פ שאין
מחוסת מצוה וכו' וי"ל
לדיון דכל עיקר מורו וכו'.
נ"ב עיין מהר"מ ברבי
תמה על מירוש' שאינו
מספיק לרבי' דס"ל
לפער' דנראה כדור דבנות
המז' צ"ח ג"כ הכ"ר
לדיון דטיבול בעגלה הוא
ואינו אכילה אינו מטבול
וכו"ל ה"מס' נמי במנחות
דף ק"ב ע"כ ד"ה מלאן
ה"מס' א"ח א"כ לנפ"ל א"כ
ה"מס' שמירון ה"מס'
ה"ר"ן צ"ח ע"כ שפה אחת
ודברים אחרים הם
ויגלגל' כמנתי דוק
ועיין רד"מ הל' ג' דפוס
פירוש' פי' תקמ"ד סמג
מעין דברי אלה:

רבינו הגנאל

וסימנין משמנו אחי ועמי
אחנור בן אחא הוא
בעל השמורה. מאן דאבל
אליהו שטי בעליה.א.
לכומר. מי שמנהגו לקנות
בשר. שומן באשראי
ואוכל. מתחבא בעליית
שלא יבוא תקוב ויאמר
לוי איני מניחך עד שתתן
לי דמי הבשר. אבל מי
שמנהגו לאכול ירקות
שדה. וישב על השוק
שבאשפה ואינו חושש.
שאינו מי שנהנה בו.
מתני' מוגו לו כוס ראשון
בי"ש אומ' מברך על היום
וכי וביה אומ' מברך על
היום ואחר כך מברך על
היום. ת"ד דברים שבין
בי"ש ובי"ה בסעודה. בי"ה
אומ' מברך על היום ואחר
כך מברך על היום. שהיו
גורם לקדושת שאתמר.
ד"א ברית היין תדירה
ברכת היום אינה תדירה
תדיר ושאינו תדיר תדיר
קודם. והלכתא כב"ה.
ואסיקנא דר' יהושע היא
דאמר אין משגיחין בבת
קול. הוא דאמר הכא הלכה
כב"ה. הביאו לפניו מטבול
בחזרות. פי'. הביאו לפניו
השלחן מטבול החזרת
בחזרות ומברך ברא
פי' האדרמ. ומפסיק עד
שמגיע לפרפרת הפת.
והוא עת אכילת המצה.
הביאו לפניו מצה חזרות
החזרות.

וואין מיסב בסעודת מצוה. היינו סעודת מילה דלאמר במדע
דלילו מדינה של גיהנם וסעודת ישרואין ב"ח וצת כהן לכהן
ודוקא שיש שם בני אדם מהוגנין כדאמרין צוה בורר (בסנהדרין דף עג.).
נקיי הדעת שצירושלים לא היו מסובין סעודה אלא כן יודעין
מי מיסב עמהם:

צ צריך לנהוג בני כבוד. בשלא
למד מנובו דללמד ממנו
אמרין (אבות פ"ו) צדוד (עש"א) [קראן]
רצו אלופו אע"פ שלא למד אלא
שני דברים מאתיופול:

דאמר אין משגיחים בבת קול.
וא"ת מאי שני דקיי"ל

כנת קול דב"ה ולא קיי"ל א צדק
א דרבי אליעזר וי"ל דהכא צ"ה הוו
רוצא אלא צד"ש ממדדי טפי אכל
התם צד"ק היה כנגד רבי' לא
קיי"ל הכי וצת קול לא יתמה אלא
לכבודו כדקאמרין התם מן השמים
ויכחו וא"ת א"כ היכי קאמר רבי
יהושע דר"א ה רבי יהושע קאי
אצת קול דר"א וי"ל מדקאמר אין
משגיחין צד"ק משום דלא (י) (מן השמים)
היא"ל משמע דכלל דוכתא לית לן
למיול צת צת קול:

הביאו לפניו. פי' רש"ז ירקות.
ואין נראה מדלא קאמי
צדיא הציאו לפניו חזרת כדקאמי
צמון הציאו לפניו מנה וגרלה כפי'
ר"ת הציאו לפניו שלחן שרי אין
מציאין השלחן עד אחר קידוש ועל
השלחן מונח החזרת:

מטבול בחזרת. כלומר אוכל
החזרת צטיבול כנו
השמש מטבול צבני מעים וכן מטבול
צירקות וצקרא נמי משמע הכי כי
תקרעי צפון עיניך (ירמיה ד)
שמנמת הפון צעינים ופי' רש"ז
דהאי טיבול לאו צחרוסת דהא
אכתי לא צא כדקאמי סיפא הציאו
לפניו מנה וחזרת וחזרת ואין זה
ר"ת דהא קאמי כהא חזרת ומניא
נמי צטיפא ועוד לחזרת צריך

להטביל צחרוסת משום קפא ומיהו היכא שהטיבול ראשון הוא צשאר
ירקות א אין צריך לטבול צחרוסת אלא או צמנים ומלה כנו
שהיה נוהג ר"ת דהא אמר בגמרא צחרוסת משום קפא וליכא קפא
אלא צמרור וכ"ש לר"א צד דוק דקאמר מנה זכר לטיט דלא שייך
אלא צמרור לזכר דוימנרו את חייהם צחומר (שמות א) ועוד דלא
שייך מנהו שטיבול ראשון אינו אלא להיטירא דולא הכ"ר יוסף
שעשה צסדרו וטיבול צחרוסת וכן רבינו שלמה בסקדרו וה"ר שמעיה:
עד שמיגיע צפרפרת הפת. פרפרת קרי המרור שאוכל אחר המנה
ופרפרת כלומר ממשכת המאכל כמו פרפראות אכמנה (אבות
פ"ג מ"ח) שהירקות ממשכות הלצ למאכל ומדקרי למרור פרפרת
הפת רמו צמסנה דמנה קודמת למרור כדאמר בגמרא:

הביאו לפניו מצה. לפי שעקרו השלחן לפני מי שאומר הגדה
ועושה הסדר קאמי הציאו לפניו מנה ועקירת שלחן היא
כדי שישאל הבן ואזי עונה לו עדיין יציאו שלחן לעשות טיבול שני
והבן ישאל למה אנו מטבילין שתי פעמים אמיד כשעוקרין מחזירין
לפניו והמנה והמרור עליו שרי צריך לומר צהדה מנה זו מרור זה
וכדאמר (ה"מס' לו. וקמ"ד דף קטו:) לחם עוני שמונין עליו צדברים צהרה:
אע"פ שאין חרות מצוה. ואם תאמר אמאי לא אמי חרות
דרשות ומטבול חזרת דמנה"א א וי"ל דכיון דכל עיקר מרור
לא ניתקו רק צטיבול צחרוסת משום קפא לא מקרי צטיבול צכר:
זאת

הצטיבול צחרוסת הוא כדקאמי לקמן הציאו לפניו מנה וחזרת וחזרת מכלל
ירקות א אין צריך לטבול צחרוסת אלא או צמנים ומלה כנו
שהיה נוהג ר"ת דהא אמר בגמרא צחרוסת משום קפא וליכא קפא
אלא צמרור וכ"ש לר"א צד דוק דקאמר מנה זכר לטיט דלא שייך
אלא צמרור לזכר דוימנרו את חייהם צחומר (שמות א) ועוד דלא
שייך מנהו שטיבול ראשון אינו אלא להיטירא דולא הכ"ר יוסף
שעשה צסדרו וטיבול צחרוסת וכן רבינו שלמה בסקדרו וה"ר שמעיה:
עד שמיגיע צפרפרת הפת. פרפרת קרי המרור שאוכל אחר המנה
ופרפרת כלומר ממשכת המאכל כמו פרפראות אכמנה (אבות
פ"ג מ"ח) שהירקות ממשכות הלצ למאכל ומדקרי למרור פרפרת
הפת רמו צמסנה דמנה קודמת למרור כדאמר בגמרא:

רבי יצחק צ"ר אהא דשמעטא. רבי יצחק סתם האמור צאגדתא
ר' יצחק צן פתחם הוא: שמעו נא אחיי. לשמעטא צן אחא: ולכך
רודף עליך. מנאחיה לאכול כל שעה שהורגלת: קולוי. ירקות:
איקולי דמתא. על אשפות העיר מקום שאר בני העיר יושבין
הואיל"ט) ואין תובעין לו כלום:
מתני' מברך על היום. וי"ל וה"ה

למקדש על הפת: גבו' שהיו גורם
לקידוש שפיאמר. שאם אין לו יין
או פת אינו מקדש: מתני' הביאו
לפניו. ירקות: מטבול בחזרת. זהו
לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול צבני מעים לפי שכל
מאכלם ע"י טיבול: מטבול בחזרת.
כלומר אם אין שם ירק אחר מטבול
החזרת צחרוסת ואוכל: עד שמגיע
לפרפרת הפת. קודם שגיע לאותה
חזרת שהוא אוכל אחר המנה שהוא
מברך עליה על אכילת מרור. וטיבול
ראשון כדי שיכיר מניוק וישאל לפי
שאינו רגילין בני אדם לאכול ירק קודם
סעודה: הביאו לפניו. אחר אותו
טיבול: מנה מרור וחזרת ושני
הצטיבולין ואף על פי שאין צחרוסת
מנה. ולקמיה [קמ"ו]. פריך הואיל ולא
מנהו אמאי מיייתי לה: גבו'
רשב"ם

רבי יצחק צ"ר אהא דשמעטא.

מילתא צאנפי נפשה היא. כל רבי
יצחק סתם המזכר צשמעטא הוא
רבי יצחק צ"ר אחא רבי יצחק
סתם צאגדתא הוא רבי יצחק צן
פתחם: שמעו נא אחיי. לשמעטא
צן אחא: אכול צלל ושז צלל.
אכול צלל או ירקות למכור צלל
ציתך ולא תטעך למכור ציתך:
ולכך רודף עליך. ומנאחיה לאכול
כל שעה שהורגלת: דאכיל אליא.
אליה כלומר צשר שמן ממיד:
עשי צעיליפא. כשצאין לתוצעו
לפרוע: קולוי. ירקות: איקולי

דמתא. על אשפות (הנהר) [העיר] מקום שאר בני העיר יושבין הוא
יושב ואין תובעין לו כלום: מתני' על היום. והוא הדיון למקדש על
הפת. וטעמא מפרש בגמרא: גבו' דברים צבין צים שאמי וצ"ה
צסעודה. הכא לא חשיב אלא חדא מפלוגמיהו אכל צמס' צרכות
(דף נא:) איכא טובא: גורם לין שיפא. קודם סעודה: וכך קידש
היום. טעם אחר נותן לדבריו דמשקילו עליו' מליאית הוכניס קידש
היום ועדיין לא צא יין לשלחן וכשם שקודם לכניסה כן קודם
לצרכה: שהיו גורם לקידוש שפיאמר. שאם אין לו יין או פת אינו
מקדש והמקדש על הפת צשמקדש על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא לן מהאי קרא דכתיב צמוספין' מלכד
עולת הצוקר אשר לעולת התמיד מלכד משמע לאחר שהקרב
התמיד תקריב המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יתירא
הוא אחא למינף צדשציל שהוא תדיר הקדימו הכמוז ומאכז אחא דן
לכל המדירין: דהא נפקא צ"ק. צמסכת עירובין צפ"ק: ור'
יהושע היא. צצ"מ צפרק והצב' גבי תגור שחתכו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין משתמסין' צצ"ק והצב' לדידיה הוטרך לומר
צו הילכתא צצ"ה שצשאר מחלוקת צצ"ה אלא שאלה הוכצע צצ"ה
הלכה כצ"ה ס"ל שצחרוה לעשות כדברי צ"ש עושה וכדברי צ"ה
עושה כדמניא צבלו טריפות (חולין מד.) ומוקמינן לה אליצא דר' יהושע:
מתני' הביאו לפניו. הירקות אחר צצריך על היין: מטבול
בחזרת. זהו לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קו:)
השמש מטבול
צבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול. והאי טיבול לאו צחרוסת
דעדיין לא הביאו. הוא חזרת לאו דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול צחזרת ואוכל:
שיגיע לאותה חזרת שהוא אוכל אחר מנה שהוא מברך על היום וצרכה הפת קודם: פדיר
קודם. צמס' וצחיס' ופקא